

Zomerdepressie

kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

FROUKJE ANNEMA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZOMERDEPRESSIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FROUKJE ANNEMEMA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1902 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem: hotelier, 26 jaar

Hanny: zijn vrouw, 25 jaar

Wies: moeder van Hanny, 47 jaar

Truus: vriendin van Wies, 45 jaar

Loes: vriendin van Wies, 46 jaar

Dina: vriendin van Wies, 48 jaar

Mieke: kamermeisje, 15 jaar

Jansen: hotelgast, 46 jaar

DECOR:

Een klein hotel in een watersportgebied. Cafégedeelte van een hotelcafé-restaurant aan een meer, met een bar met in- houd, tafeltjes en stoelen en verder alles wat men in een redelijk goed café aantreft. Aan de ene kant een deur naar buiten aan de andere kant een deur naar de hal en andere vertrekken. Het stuk speelt in een bar slechte zomer, in deze tijd.

Eerste bedrijf: 's morgens

Tweede bedrijf: volgende morgen

Derde bedrijf: 's middags

TYPERING:

Willem: levensgenieter, humorist, lui, sociaalvoelend.

Hanny: Actief, weet van aanpakken, tamelijk koel.

Wies: erg impulsief, met zichzelf ingenomen, egoïstisch, knappe vrouw, beetje excentriek.

Truus: vrolijk type, is hinderlijk met camera in de weer.

Loes: doorsnee 40-plusser, huiselijk, gezellig mens.

Dina: zielig vrouwtje, leeft, hoewel ze nog geen 50 is, al helemaal in het verleden, kan haar overleden man, na zes jaar nog steeds niet vergeten.

Mieke: puber van 15 jaar, dynamisch, overactief, onbehouwen, jongensachtig, grof taalgebruik doordat ze is opgegroeid in een mannenmaatschappij van vader en drie oudere broers.

Jansen: "mislukkeling", leeft in de schaduw van een oudere succesvolle broer, probeert nu ook eens op te vallen, heeft een tic, knippert steeds met z'n ogen, vooral als hij nerveus is.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat zitten Willem en Hanny ieder aan een tafeltje, met de rug naar elkaar toe, zover mogelijk bij elkaar vandaan. Hanny drinkt koffie, Willem bladert in de "Playboy", ze zeggen niets, dan kijkt Willem in z'n koffiekopje, draait zich om naar Hanny)

WILLEM *(kucht)*: Ahum. *(houdt kopje omhoog. Hanny reageert niet. Willem luider)* Ahum!! *(Hanny reageert nog niet. Willem ratelt met lepeltje in kopje. Hanny geen reactie. Willem plagend)* Nou, een bakje koffie? Sla ik niet af. *(Hanny zegt niets. Willem loopt met kopje naar haar toe)* Is dat nodig? Ben je van plan om de rest van de leven zwijgend door te brengen?

HANNY: Ik heb jou niets te zeggen.

WILLEM: Maar ik jou wel.

HANNY: O ja?

WILLEM: Ja! Eèn ding: Koffie! *(houdt kopje omhoog)*

HANNY *(draait zich boos om)*: Zorg maar dat je 't krijgt.

WILLEM *(loopt naar de bar, schenkt koffie in, loopt met koffiekopje naar Hanny)*: Ook een kopje? Ik weet tenminste nog hoe het hoort.

HANNY: Stik met je koffie! *(draait kopje ondersteboven)* Probeer je 't zò weer goed te maken? Nou, vergeet dat maar. Hanny is tolerant, maar er zijn grenzen!

WILLEM *(wil bij haar gaan zitten, Hanny legt snel haar benen op de stoel, Willem loopt terug naar zijn eigen plaats)*: Niet te geloven!

HANNY *(kwaad)*: Niet te geloven??? Dat zit hier tot 's morgens 4 uur te zuipen met het bestuur van de ijsbaanvereniging! 't Kost ons een vermogen en dat terwijl we iedere cent hard nodig hebben! Was je vergeten dat we nu al het derde bar slechte seizoen hebben? Regen, niets dan regen! Weken, maanden achter elkaar. Geen toerist die het in z'n hersens haalt om met dit weer hier naar toe te komen. Als dit seizoen niet beter wordt, kunnen we straks veters gaan verkopen. En dan hang jij de grote man uit en laat die hele club zuipen op onze kosten!

WILLEM: We hadden iets te vieren. Ze hielden hier voor de honderdste keer hun vergadering en daar kwam bij.....

HANNY: Dat had met een paar bitterballen ook af gekund.

WILLEM: ....En, wou ik zeggen, daar kwam bij, dat de voorzitter opa was geworden.

HANNY: Miljoenen kerels worden opa. Hoeven ze niets voor te doen.

WILLEM: Maar niet van 'n drieling. Drie keer vijf pond, schoon aan de haak....

HANNY: Ach, schei toch uit!

WILLEM: Dus, daarom.

HANNY: Je schijnt het ook nog heel gewoon te vinden.

WILLEM: Och, 't is maar net hoe je het bekijkt. Ik.... *(telefoon gaat op bar, geen van beiden reageert)*

WILLEM: Hoor je niets?

HANNY: Ik niet.

WILLEM: De telefoon is jouw afdeling. *(Hanny reageert niet. Loopt zuchtend naar bar, neemt op) Verkeerd verbonden! (legt neer en gaat terug naar z'n stoel, net als hij zit gaat de telefoon weer) Telefoon!!! (Hanny doet of ze niets hoort) Gehoor wordt ook al slechter? Dan moet de baas zelf maar. (loopt weer naar bar. Overdreven vriendelijk) Goedemiddag, u spreekt met hotelcafé-restaurant "Au bord du lac".....*

HANNY: Goedemorgen!!!

WILLEM: Herstel: Goedemorgen, u spreekt met hotelcafé-restaurant "Au bord du lac". Wat kan ik voor u doen?.... *(op totaal andere toon) O.. Ma. (tegen Hanny) Kom vlug, 't is je moeder!*

HANNY: Dag mam!

WILLEM: Ook dat nog. *(gaat weer zitten)*

HANNY: Wat zeg je mam?..... Eerder gebeld?... Nee, niet gehoord. Verkeerd verbonden, denk ik.

WILLEM: Dat zei ik toch? Maar dat mens heeft me nog nooit willen geloven.

HANNY *(tegen Willem)*: Stil nou... Wat zei je mam?... Of wij het druk hebben? Met zo'n zomer? Grapje zeker?.... Je hebt een verrassing voor ons?

WILLEM: Nee! Ik ken haar verrassingen. Hanny, zeg nee!

HANNY: Wat voor verrassing dan?... Of wij vier kamers vrij hebben?

WILLEM: Nee! We zitten vol! Hoor je Hanny, aan de nok toe vol! Vanmiddag komt er nog een heel gezelschap en....

HANNY: Natuurlijk hebben we vier kamers vrij. Alle twaalf kamers zijn vrij, maar waarom vraag je dat?... Je komt????

WILLEM: Bewaar me!

HANNY: Met drie vriendinnen?.... Een hele week?...

WILLEM: Blijft me dan niets bespaard?

HANNY: Vier eenpersoonskamers, vol pension... Ja natuurlijk.. Prima. En wanneer komen jullie?

WILLEM: Volgend jaar of zo... Er is geen haast bij...

HANNY: Wat???? Nu direct??.... Hoe bedoel je?.... Ooo, jullie zijn hier al.... Bellen uit de telefooncel op de hoek..... Dat was de verrassing, nu begrijp ik het. Nou, jullie zijn welkom. De koffie staat

klaar. Tot zo! *(legt telefoon neer)* Heb je 't gehoord Willem? Vier gasten, een hele week vol pension! Is 't niet fantastisch? Kunnen we een paar rekeningen van betalen en.....

WILLEM *(triest)*: Je moeder en nog drie van dat kaliber..... Dat overleef ik niet.

HANNY: Stel je niet zo aan. Kom, doe wat. We moeten opschieten, ze zijn hier zò. Ik ga de kamers even inspecteren. Ik geef ze de vier aan de voorkant, met uitzicht over het meer.

WILLEM: Uitzicht over het meer! Alles wat ze zien, dat is regen en die is aan de voor- en achterkant gelijk.

HANNY: Kijk jij even in de keuken? We zullen nog wel wat moeten inslaan. *(af naar hal. Willem blijft zitten, pakt de Playboy weer en leest. Even later gestommel en druk gepraat achter de schermen, dan komen vier vrouwen, beladen met koffers, tassen, paraplu's e.d., gekleed in regenjassen op, Truus heeft camera mee, zonnebril op voorhoofd, zonnehoed op rug. Wies loopt voorop. Het hele stuk door als de vrouwen achter de schermen zijn en opkomen praten ze druk door elkaar heen, nu ook, tot Wies roept)*

WIES: Nou jongens, dit is het dan! Hé, dag Willem. *(naar hem toe)* Kan er een kusje af voor moeders?

WILLEM *(niet erg enthousiast)*: 't Zal wel moeten. *(geeft haar zoen)*

TRUUS *(met camera dichterbij)*: Ho! Blijf even zo staan. Zo leuk voor later. *(maakt foto)*

WIES: Waar is Hanny?

WILLEM: Komt zo.

WIES: Mag ik je even voorstellen aan m'n vriendinnen? Loes, Truus en Dina. Mijn schoonzoon Willem. *(geven elkaar een hand)* Nou, eerst maar een bakje koffie? *(dames zetten bagage neer, gaan aan tafeltje bij Willem zitten)* Vier koffie, ober, ha, ha.....

WILLEM *(loopt naar bar, doet haar na)*: Vier koffie ober, ha, ha... Wat een humor....

WIES *(ziet "Playboy", gooit blad vlug onder de tafel)*: Mooie zaak, hè dames? En druk dat het hier altijd is!

TRUUS *(kijkt even onder de tafel)*: Behalve nu dus.

WIES: Wat wil je., Slechte zomer. Maar normaal, man, man, dan loopt de zaak als een trein, hè Willem?

WILLEM *(achter de bar, niet geïnteresseerd)*: Nou ja...

WIES: De zaak staat bekend om z'n prima Franse keuken, hè Willem? *(Willem bezig met de koffie, haalt schouders op)* Zeldzaam goede zaak. Dat komt omdat Hanny de hogere hotelschool heeft. Jaren in het buitenland gewerkt, vooral in Frankrijk. Hanny weet alles van de Franse keuken, alles!

LOES (*terwijl ze breiwerk uit de tas haalt en begint te breien*):
 Vandaar ook die Franse naam. Hoe was 't ook al weer?

WIES: "Au bord du lac"

DINA: En weet je ook wat dat betekent?

WIES: Eh..... Ja... Zoiets als "aan de oever van het meer", maar in 't Frans klinkt dat veel mooier.

TRUUS: Net als met 't Franse eten. Als je dat in het Nederlands vertaalt blijft er ook niets van over.

DINA: Nou, ik zeg altijd maar zo....

HANNY (*komt op uit hal*): Ah... Daar zijn jullie al!

WIES (*naar haar toe, vallen elkaar om de hals*): Dag lieverd. Hoe gaat 't met je?

HANNY: Best hoor, en met jou?

WIES: Goed... Wel goed ja.

HANNY: Met pa ook?

WIES (*praat er overheen*): Ken je de dames nog? Truus, Loes en Dina? (*geven Hanny een hand*)

HANNY: Hebben jullie nog geen koffie? (*kijkt even naar Willem*) O, daar is hij mee bezig. (*gaat bij vrouwen zitten*) En, vertel eens, waar hebben wij dit bezoek aan te danken?

TRUUS (*met camera in de weer*): Wat dacht je? Natuurlijk weer een idee van je moeder. Blijf even stil zitten... Zo ja, prachtig.

LOES: Belt ons gisteren: Wie gaat er mee een weekje er tussen uit? Zegt iemand dan nee? Zo boeiend is het huisvrouwenbestaan nu ook weer niet.

HANNY: En jullie mannen dan?

WIES: Ssst. (*wijst naar Dina. Dina zoekt om zakdoek, tas open, haalt stapeltje zakdoeken er uit, neemt er eentje af, anderen weer terug in de tas, begint dan te huilen*) Ach Dina, Hanny dacht er zo gauw niet aan. Toe nou, niet huilen.

DINA (*snuffend achter zakdoek*): Ik... mis.... hem nog zo....

LOES: Wees nou eens reëel Dina. Hoe lang is 't nu al geleden dat Flip.... Zes jaar. Je kunt hem nog wel missen, maar daar hoeft je niet zo mee te koop te lopen.

DINA: Jij hebt makkelijk praten... Jij hebt hem nog.

LOES: Dat wel ja, maar soms....

DINA: Niet zeggen! Zoiets mag je niet zeggen!

TRUUS: Nee, dat mag je alleen maar denken.... Heel af en toe.....

DINA: Nee, ook dat niet. Ik zeg altijd maar zo....

LOES: Ja, kijk nou! Laat ik van schrik drie steken vallen. Jullie schuld.

WIES: Laat ons er over ophouden. We zijn tenslotte voor ons plezier op stap, of niet dan?

WILLEM (*brengt koffie*): Alstublieft dames. 't Eerste kopje is van het huis.

HANNY: Nu weet ik nog steeds niet hoe 't met pa gaat. (*Wies weet niet wat ze moet zeggen*) Ik vroeg je wat, mam?

TRUUS: Je zult het toch moeten vertellen, Wies.

HANNY: Wat is er dan? Waarom doen jullie zo geheimzinnig? Is er iets met pa?

LOES (*druk tellend*): Tien.... Twaalf, veertien, zestien.... Zèg het nu maar Wies.

WIES: Nou kind.... Weet je... Je vader en ik.... Eh....

HANNY: Zeg het dan?

WIES: Ja, weet je... Wij.... Eh... Nou ja, het ging de laatste tijd niet zo goed meer tussen ons.... En nu.... Eh....

TRUUS: Nu zijn ze uit elkaar!

HANNY (*erg geschrokken*): Nee! Mam, nee hè?????

DINA (*nog steeds met zakdoek in haar hand*): Ja kind, 't is vreselijk. Ik zeg altijd maar zo....

WILLEM (*achter bar*): Ik kan het me indenken, gezien vanuit 't standpunt van je vader.

HANNY: Hou jij je er buiten! Mam, dat kan toch niet waar zijn? Na al die jaren....

WIES (*zoekt in tasje om zakdoek, vindt die niet, Dina opent h  r tas, stapel zakdoeken er uit, geeft bovenste aan Wies, anderen er weer in*): Ik zit er vreselijk mee, kind, maar, het ging niet langer meer. We gingen er allebei onderdoor....

WILLEM: En dat zegt wat! Ma gaat er onderdoor, nou, nou...!

HANNY (*boos tegen Willem*): Welja, spot er een beetje mee, zeg!

WIES: Gisteren, we zaten aan tafel, is plotseling de bom gebarsten. Ik heb hem m'n bord macaroni naar z'n hoofd gegooid... Niet met opzet... Ik deed het gewoon, zonder erg....

WILLEM: Dat kostelijk voedsel! Mijn moeder zei altijd: "Er zal een tijd komen dat je er naar zult snakken!"

HANNY (*tegen Willem*): Kun je dan nooit eens serieus zijn! Vertel verder, mam.

WIES: Nou, daar zat hij. De macaroni in z'n haar, in die paar die hij dan nog heeft en de ketchup achter de bril.....

HANNY: En toen?

WIES: Toen moest ik zo vreselijk lachen.... Ik kwam niet meer bij. En..... Hoe harder ik lachte, hoe kwaaijer hij werd. (*de anderen geven door elkaar heen commentaar*)

HANNY: En toen?

WIES: Toen ik was uitgelachen was ik nog veel kwaaiër dan hij en toen heb ik alles wat me al jaren dwars zit er uit gegooïd. Alles en alles! En toen heb ik gezegd: Ik ga. En dat heb ik dus gedaan.

LOES: Eerst maar voor een week, hoor Hanny. Dan komt de klap niet zo hard aan.

HANNY: En als die week voorbij is, wat doe je dan?

WIES: Weet ik nu nog niet. Ik moet eerst tot mezelf komen. En ik wil nadenken.

HANNY: Hoe is 't mogelijk! Waarom hebben jullie ons nooit wat verteld?

WIES: Och, jullie zullen je eigen zorgen wel hebben.

WILLEM: Laten we 't daar eens over hebben!

LOES (*nog steeds druk breiend*): Ouders horen de kinderen niet met hun problemen lastig te vallen.

WILLEM: Zo is 't maar net! Met ù kan ik praten.

HANNY: Jullie tweeën uit elkaar... Mam, dat kan gewoon niet. Pa kan nog geen blik openen. Die arme man, hij verhongert alleen.

WILLEM: De eerste dagen heeft hij genoeg aan je moeders macaroni. Als mij zoiets overkwam zou ik ook niet verhongeren. Maar, een huwelijk is meer dan alleen eten, natuurlijk.

TRUUS: Dat overkomt jou niet. Jullie zijn immers nog maar pas getrouwd.

WILLEM: Of dat wat uit maakt! (*buitendeur gaat open, komt man op met drie koffers, zwart haar, zwarte snor, gekleed in zwart jack, donkere broek en felrode sokken in zwarte schoenen, loopt naar bar, neemt tafelbel en belt. Tegen Hanny*) Telefoon! Jou afdeling.

HANNY (*vlug achter bar*): Goedemorgen mijnheer. Kan ik iets voor u doen?

JANSEN: Heeft u nog een kamer vrij? (*Jansen heeft een tic, hij knippert met z'n ogen, vooral als hij nerveus is zoals nu*)

HANNY: Eenpersoons?

JANSEN (*kijkt achter zich*): Dat is goed. Zo te zien ben ik alleen.

WIES (*vier vrouwen kijken nieuwsgierig naar de nieuwe gast*): Wat een humorist! Knappe vent ook.

ANDEREN: Ssst. Stil toch, straks hoort hij je.

HANNY: Vol pension mijnheer?

JANSEN: Is 't eten hier wat behoorlijk, juffrouw?

WIES: Juffrouw?? U praat tegen de eigenares, mijnheer. Mijn dochter. En mijn dochter is mevrouw! Deze zaak staat bekend om z'n prima Franse keuken. Nooit van gehoord?

JANSEN (*draait zich om naar de vrouwen*): Mogen wij misschien verder gaan? Dank u. (*tegen Hanny*) Vol pension dan maar.

HANNY: Prima. En voor hoelang, mijnheer?

JANSEN: Hangt er vanaf. Paar dagen in ieder geval.

HANNY (*legt gastenboek en pen voor hem neer*): Als u hier even uw naam en adres wil vermelden. (*geeft sleutel*) Dan is hier uw sleutel, kamer 9. Willem, breng jij mijnheer even naar z'n kamer? (*Willem komt langzaam in actie, wil een van de koffers oppakken, maar Jansen is hem voor en tilt alle drie koffers tegelijk op, moet duidelijk worden dat die koffers heel licht zijn*)

JANSEN: Niet nodig, beste kerel. Ik red mezelf wel. Welke kant moet ik op?

WILLEM: Die kant mijnheer. Trap op, laatste kamer aan uw rechterhand. Ervan uitgaande dat u vooruit loopt. Als u achterstevoren loopt is het aan uw linkerhand.

HANNY: Willem, doe niet zo stom!

WILLEM: Klein grapje, service van de zaak!

JANSEN (*tegen Hanny*): Valt niet mee om tegenwoordig wat behoorlijk personeel te krijgen, hé (*af naar hal*)

WILLEM (*ook achter bar*): Dom volk. Maar goed, we hebben er weer een gast bij, wat jij meid! (*geeft Hanny speels een klap tegen haar achterste*)

HANNY: Schei toch uit!

WILLEM: Vijf gasten op èèn dag. 't Kan niet op. (*blik op horloge, zet radio aan*) Bijna tijd voor 't weerbericht. Even luisteren dames, misschien kan de bikini straks aan.

NIEUWSLEZER (*eerst een actualiteit van die dag, daarna*): Vanmorgen vroeg is er bij een inbraak in een benzinstation tussen... en.... (*plaatsnamen uit de buurt invullen*) Voor ruim tweeduizend gulden aan rookwaar gestolen. Ook namen de daders nog zevenhonderd gulden mee. Volgens de politie gaat het hier om een professionele inbraak. Tot besluit nog het weerbericht:

WILLEM: Opletten, dames!

NIEUWSLEZER: Verwachting geldig tot morgenavond: regen, harde westelijke wind, kracht 5 tot 6. Temperatuur 16 graden en de vooruitzichten: Weinig verbetering. Einde van dit nieuwsbulletin.

WILLEM (*doet radio uit*): Zou je niet emigreren?

LOES: Wat doen we als 't de hele week regent?

WIES: Niet zo pessimistisch. Het regent niet de hele week. Bovendien, wat doen we thuis als het regent?

TRUUS: Heb je ze meegenomen?

WIES: Wat dacht je! (*loopt naar bagage, zoekt in koffers en tassen*) 'k Weet alleen niet meer waar.

WILLEM: Dat 's de leeftijd. Heeft mijn moeder ook....

HANNY: Willem!

WILLEM: Als mijn moeder voor twee dingen naar de winkel gaat, schrijft ze het op. Doet ze dat niet dan komt ze met tien dingen thuis, maar niet met dat wat ze moest hebben. Ha, ha,.... Mijn vader roept dan: De overgang! En dan hebben we de kat weer in de gordijnen.

HANNY (*kijkt naar Wies*): Waar zoek je nou toch om?

WIES (*trionfantelijk met pakje speelkaarten*): Hier om.

HANNY: Jullie kaarten nog steeds?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto